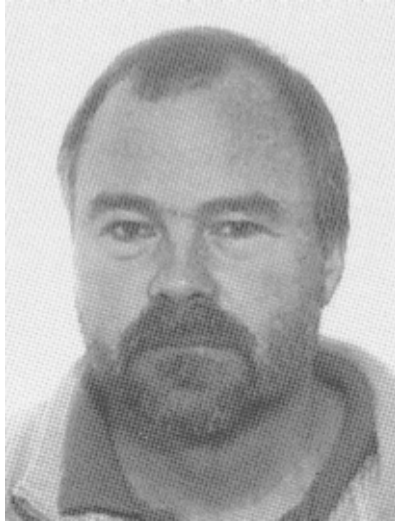

Per-Olof Nilsson

f. 1946 i Halmstad

Studier vid Konstfackskolan 1973-75, vid Konsthögskolan 1978-81.

Separatutställningar bl.a. Hos Petra, Stockholm 1975, Galleri Belle, Stockholm 1976, Konstnärshusets Grafikgrupp, Stockholm 1981 samt Galleri H, Stockholm 1989.

Deltagit i samlingsutställningar gällande grafik bl.a. på Kuba 1981 och i Ljubljana, Jugoslavien 1983.

I 1994 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår:
Ryttaren i sko-gen. Etsning 1993. Tryckt av Ole Larsen, Helsingborg.

Per-Olof Nilssons bild "Ryttaren i skogen" är en ren linjeetsning på koppar, och motivet i bilden får mig att associera till barnets och sagans värld.

Jag ser den unge hjälten eller prinsen som rider genom skogen bort mot äventyret. Ryttarens ställning är rak och stolt men också stel likt en trä- eller keramikdocka. Korset som formar sig kring ryttarens huvud kan föra associationerna till en korsriddare, men bakgrundsmönstret kan också vara silhuetten till ett fångslände järngaller.

Objekten - dockan, hästen - får mig att tänka på gamla slitna leksaker som konstnären kan ha lekt med i sin barndom och som han nu återvänder till för att återigen gestalta de fantasier, äventyr och idévärldar som de en gång i tiden representerade.

Trähästen - sedan länge en barnleksak här i Sverige och som under vårt sekel omvandlats till en mer eller mindre lyckad nationell symbol - har den karaktäristiska välvda halskammen och manken som kännetecknade (när hästen var en viktig del av hushållet) den stolta hingsten.

Här i Per-Olofs bild har vi fortfarande ursprungshästen representerad -leksaken som följt med oss alltsedan vår forntid. Sliten men ändå kärleksfullt bevarad. Hästen och ryttaren står placerad på en sandbädd - också ett element från barnets värld.

Hotet och oron i bilden kommer från den svårdefinierade bakgrunden, som med sina bladformer eller silhuettbitar kan associera till den "hotfulla skogen" eller till "minnets fragment".

Titeln är ju "Ryttaren i skogen", så mina associationer till skog måste i någon mån överensstämma med konstnärens. Per-Olof Nilsson har under de nu snart 20 år som jag känt honom och följt hans bilder varit trogen linjeetsningen. Hans bilder byggs upp av ett mycket fint nätverk av täta tunna streck och prickar som i slutändan skapar atmosfäriska vibrationer likt akvatintytter.

Per-Olof följer en djupt rotad svensk svartvit grafiktradition som har sina rötter i Axel Tallbergs och Harald Sallbergs skola. Per-Olof studerade grafik under mitten och slutet av 1970-talet på Konsthögskolans grafikavdelning. Han hade där bl.a. Nils G. Stenqvist, Lennart Glemme och Ingvar Hurtig som lärare.

Idé- och bildmässigt vill jag placera Per-Olof bland våra sydsvenska surrealisterna. Per-Olof jobbar ofta med en serie bilder kring ett bestämt tema. Tillsammans bildar de en helhet som kompletterar varandra likt bitarna i ett pussel. Från att ha varit mer naturtroget avbildande i sina bilder, har Per-Olof mer och mer övergått till en bildmystik med en rik symbolvärld - ofta hämtad från barnets artefakter.

Jordi Arkö